

2. Селіванова, О. І. (2004). Вимоги до професійного володіння мовами та проблеми мовленнєвої підготовки перекладача. *Вісник Сум. держ. ун-ту. Серія : Філологічні науки*. № 4 (63). С. 161-162.

3. Шупта, О. В. (2005). Формування готовності до професійної творчої діяльності майбутніх перекладачів : дис. канд. пед. наук : 13.00.04 Тернопіль, 242 с.

4. Gile, D. (2009). *Basic concepts and models for interpreter and translator training*. John Benjamins Publishing Company.

5. Rubrecht, Brian G. (2005). Knowing Before Learning: Ten concepts students should understand prior to enrolling in a university translation or interpretation class. *Translation Journal*. Vol. 9. No. 2. з <http://translationjournal.net/journal//32edu.htm>

Дворянчикова Світлана

*кандидат філологічних наук,
доцент кафедри іноземних мов.*

*Київський національний університет технологій та дизайну
м. Київ, Україна*

НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ У ЗВО: ОСОБЛИВОСТІ Й ВИКЛИКИ

У зв'язку з епідеміологічною ситуацією в світі з 2019 р. і донині в більшості закладів вищої освіти України запроваджуються технології дистанційного навчання. В умовах пандемії COVID-19 і карантинних заходів організація дистанційного вивчення української мови як іноземної студентами-інофонами із застосуванням інформаційних технологій набуває особливих цінності й значення.

Відомо, що дистанційна освіта трактується як «можливість навчатися та отримувати необхідні знання віддалено від навчального закладу в будь-який зручний час», а власне процес такого навчання

вибудовується із застосуванням різноманітних інформаційних технологій і комунікаційних засобів (Дистанційна освіта 2020).

Необхідно зауважити, що, хоча в Україні можливості дистанційного навчання перебувають на етапі становлення: апробації, пілотування й розвитку, європейська й американська системи освіти демонструють усі їхні переваги, серед яких найбільш значущими вбачаються мобільність, гнучкість, зручність, оскільки надає широкі можливості опанувати свій фах у будь-який час і в будь-якому місці, а також обирати власний темп і повною мірою користуватися принципами індивідуального підходу (Коханська, Ключникова 2013, 143). Окрім цього, маємо визнати, що до викликів, слабких сторін і загроз дистанційного навчання належать необхідність наявності відповідних технічних засобів, безперерйного доступу до мережі Інтернет, важливість сильної особистісної внутрішньої мотивації студентів, а значить, і ймовірність загрози неефективності навчального процесу, що зумовлена відсутністю відповідного стимулювання, питань відносно забезпечення рівня самостійності виконання контрольних завдань тощо. Ці твердження можуть бути виявлені й ефективно проаналізовані за допомогою ефективного інструменту в стратегічному менеджменті – SWOT-аналізу, методу стратегічного планування, що полягає в комбінації категорій Strengths, Weaknesses, Opportunities і Threats (Шевченко 2020).

Специфічні завдання й особливості навчання іноземної мови країни перебування, побутового спілкування та здобуття вищої освіти зумовлюють необхідні елементи дистанційного курсу: забезпечення постійного вербального контакту з викладачем і академічною групою за допомогою сервісів онлайн-конференцій, що набуває особливого значення, наприклад, протягом періоду вступного фонетичного курсу, а також для подальшого відпрацювання й удосконалення навичок читання, аудіювання й говоріння, наявність необхідного й достатнього обсягу чітко структурованого навчального матеріалу, адаптованого відповідно до рівня мовленнєвої компетентності та спеціалізації

здобувачів, підбор текстів із урахуванням лексичного мінімуму й граматичних конструкцій, що вивчаються, правильна дозованість завдань і поступове зростання складності, розробка системи посильних і різноманітних завдань для самостійного опрацювання, що охоплюють усі види мовленнєвої діяльності, інформування студентів відносно критеріїв оцінювання їхньої поточної діяльності та модульних контролів, строків надання робіт тощо.

Дистанційні технології навчання загалом і в частині навчання інофонів української мови як іноземної в умовах ЗВО зокрема, беззаперечно, мають певні переваги й значні перспективи, проте й таять в собі істотні виклики їх впровадження у загальну практику вищої школи. Вдале помірковане використання зазначених нами прийомів і засобів організації та вдосконалення застосування дистанційних технологій навчання української мови як іноземної в ЗВО в умовах дистанційного чи змішаного навчання дає змогу успішно організувати комфортний і результативний навчальний прогрес під контролем викладача і стимулювати студентів здобувати знання, дотримуючись принципів академічної доброчесності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Дистанційна освіта. Retrieved October 20, 2020, from <https://mon.gov.ua/ua/osvita/visha-osvita/distancijna-osvita/>
2. Коханська, Т. В. Ключникова, Н. В. (2013). Переваги та недоліки дистанційної освіти в умовах розвитку інформаційних технологій та телекомунікацій. *Проблеми використання інформаційних технологій в сфері образования, науки и промышленности* (с. 142–144). Днепропетровск: НГУ.
3. Шевченко, І. Ю. SWOT-аналіз можливостей і загроз впровадження дистанційного навчання у вищій школі. Retrieved October 20, 2020, from <https://vseosvita.ua/library/swot-analiz-mozlivostej-i-zagroz-vprovadzenna-distancijnogo-navcanna-u-visij-skoli-198936.html>